
Toelichting

Financieel besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2026

Het Financieel besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2026 is een aanvulling op de Integrale Verordening Sociaal Domein gemeente Sluis 2026. In dit Financieel besluit wordt een overzicht gegeven van de tarieven in 2026 en de hoogte van de financiële tegemoetkomingen.

Artikelsgewijze toelichting.

Artikel 2. Hoogte tarieven zorg en persoonsgebonden budget.

In dit artikel worden alle vormen van zorg in natura en persoonsgebonden budget genoemd en de tarieven die zijn overeengekomen met de gecontracteerde zorgaanbieders. Het Pgb-tarief wordt voor een maatwerkvoorziening begeleiding begrensd op 75% van het ZIN-tarief. Een Pgb-tarief kan lager zijn omdat minder overheadkosten meegerekend hoeven te worden.

In dit artikel zijn ook de recente uitspraken van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) verwerkt. Deze stelt in een tweetal recente uitspraken dat het tarief voor een persoonsgebonden budget voor informele hulp op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) gebaseerd mag zijn op het minimumuurloon.

Aanvragers die kiezen voor een persoonsgebonden budget krijgen een bedrag uitgekeerd gebaseerd op het aantal uren per week, dagdelen, dagen dat ondersteuning nodig is. De SVB is verantwoordelijk voor het betaalproces en de arbeidsrechtelijke toetsing van de Pgb-overeenkomsten. Nadat de overeenkomst en vervolgens de declaratie(s) zijn goedgekeurd door de SVB, zal deze namens de cliënt betalingen verrichten aan de zorg / dienstverlener.

De overgangstarieven zijn van toepassing op de producten die op grond van bijlage 1, artikel 6 van de Deelovereenkomst Maatwerkvoorziening Wmo 2015, onder de sterfhuisconstructie vallen.

Artikel 4. Bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening.

Bij de bepaling van de eigen bijdragen wordt aangesloten bij het landelijke Uitvoeringsbesluit Wmo dat jaarlijks door de Rijksoverheid wordt vastgesteld. Om stapeling van eigen bijdragen voor Wmo cliënten te voorkomen is op 1 januari 2020 het abonnementstarief geïntroduceerd. Dit houdt in dat cliënten voor alle maatwerkvoorzieningen in de Wmo een standaard eigen bijdrage moeten betalen van maximaal € 21,80 per maand. De eigen bijdragen worden vastgesteld en geïnd door het Centraal Administratie Kantoor Bijzondere Zorgkosten (CAK). Gemeente Sluis hanteert voor alle maatwerkvoorzieningen de standaard eigen bijdrage van € 21,80.

Bij beschermd wonen is voor de producten 'Intensieve Begeleiding Thuis' en 'beschermd wonen geclusterd' ook het abonnementstarief van toepassing.

Voor het start- en stopmoment van de te betalen eigen bijdrage is gekozen voor de feitelijke levering van de zorg. De eigen bijdrage zal niet worden gepauzeerd als de zorg en ondersteuning meer dan een maand niet wordt afgenomen.

Artikel 5. Bijdrage in de kosten van collectief vervoer.

Het collectief vervoer is uitgezonderd van het abonnementstarief. Hiervoor blijft een eigen bijdrage gelden in de vorm van een opstaptarief en tarief per zone.

Artikel 6. Woonvoorzieningen.

Onder de Wet voorzieningen gehandicapten gold de regel dat bij een aanvraag voor een woningaanpassing eerst werd bezien of verhuizing naar een andere woning een oplossing kon bieden. Dit is het zogenaamde primaat van de verhuizing. In feite gaat het om de uitwerking van de regel dat in beginsel wordt gekozen voor de goedkoopst adequate voorziening. De mogelijkheid tot het hanteren van het primaat verhuizing is destijds al onder de Wet voorzieningen gehandicapten in de jurisprudentie erkend, zij het wel dat enkele duidelijke voorwaarden zijn gesteld.

In de eerste plaats moeten de financiële gevolgen van de verhuizing voor de woonlasten aanvaardbaar zijn en dient de verhuizing te kunnen worden gerealiseerd binnen een uit het advies blijkende medisch verantwoorde termijn. Dat houdt dus in dat het college zicht moet hebben of aanvrager binnen de verantwoorde termijn kan verhuizen naar een geschikte aangepaste of goedkoper aan te passen woning.

Ook diverse andere relevante aspecten kunnen, afhankelijk van de situatie een rol spelen bij de afweging omtrent het toepassen van het primaat van de verhuizing in een concreet geval, zoals bijvoorbeeld het aanwezig zijn van een stevig netwerk en mantelzorgers in de bestaande woonsituatie van de aanvrager.

Alleen de noodzakelijke kosten conform het programma van eisen van de goedkoopst adequate voorziening worden vergoed.

Bij een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard in of aan de woning wordt bij het vaststellen van de hoogte van de woonvoorziening rekening gehouden met de volgende kostensoorten:

1. De aanneemsom (hierin begrepen de loon- en materiaalkosten) voor het treffen van de voorziening. Indien de voorziening in zelfwerkzaamheid wordt getroffen dan vervalt de post loonkosten en komen alleen de materiaalkosten voor een financiële tegemoetkoming in aanmerking.
2. De risicoverrekening van loon- en materiaalkosten, met inachtneming van het bepaalde in de risicoregeling woning- en utiliteitsbouw 1991. Indien de voorziening in zelfwerkzaamheid wordt getroffen dan vervalt de post loonkosten en komen alleen de materiaalkosten voor een financiële tegemoetkoming in aanmerking.
3. Het architectenhonorarium tot ten hoogste 10 procent van de aanneemsom met dien verstande dat dit niet hoger is dan het maximale honorarium als bepaald in SR 1997 van de BNA (Bond Nederlandse Architecten). Alleen in die gevallen dat het noodzakelijk is dat een architect voor de woningaanpassing moet worden ingeschakeld worden deze kosten subsidiabel geacht. Het betreft dan veelal de ingrijpendere woningaanpassingen.
4. De kosten voor het toezicht op de uitvoering, indien dit noodzakelijk is, tot een maximum van 2% van de aanneemsom.
5. De leges voor zover deze betrekking hebben op het treffen van de voorziening.
6. De verschuldigde en niet verrekenbare of terugvorderbare omzetbelasting.

7. Renteverlies en/of rentekosten, in verband met het verrichten van noodzakelijke betaling aan derden voordat de bijdrage is uitbetaald, voor zover deze betaling verband houdt met de bouw dan wel het treffen van voorzieningen.
8. De door het college (schriftelijk) goedgekeurde kostenverhogingen, die ten tijde van de raming van de kosten redelijkerwijs niet voorzien hadden kunnen zijn.
9. De kosten in verband met noodzakelijk technisch onderzoek en adviezen met betrekking tot het verrichten van de aanpassing.
10. De kosten van heraansluiting op de openbare nutsvoorziening.
11. De administratiekosten die verhuurder maakt ten behoeve van het treffen van een voorziening voor de cliënt, voor zover de kosten onder 1 t/m 11 meer dan € 907,-- bedragen, 10% van die kosten, met een maximum van € 340,--.

Bij een voorziening van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard moet gedacht worden aan voorzieningen die niet leiden tot een aanpassing of verbouwing van de woning. Voorbeelden van dergelijke voorzieningen zijn de douchestoel en de tillift.

Een voorziening voor de kosten van keuring, onderhoud en reparatie in de woning heeft betrekking op:

- a. stoelliften;
- b. rolstoel- of sta-plateauliften;
- c. woonhuisliften;
- d. hefplateauliften;
- e. balansliften;
- f. de mechanische inrichting voor het verstellen van een in hoogte verstelbaar keukenblok, bad of wastafel;
- g. elektromechanische openings- en sluitingsmechanismen van deuren;
- h. woonvoorzieningen van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard.

De hoogte van een door het college te verstrekken woonvoorziening in de kosten van tijdelijke huisvesting is gelijk aan de werkelijk gemaakte noodzakelijke kosten met een maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 lid 1 onderdeel a van de Wet op de huurtoeslag, voor een maximale periode van 26 werkbare weken.

Het college kan een woonvoorziening in het kader van bezoekbaar maken de woning verlenen indien het noodzakelijk is dat een cliënt, die woont en verblijft in een AWBZ/WLZ-instelling in de gemeente Sluis, de woonkamer en een toilet van de te bezoeken woning kan bereiken en gebruiken en indien de voorziening hiervoor noodzakelijk is. De hoogte van de te verstrekken woonvoorziening voor het bezoekbaar maken van de woning bedraagt de werkelijke kosten met een maximum van € 5.000,00.

Het in lid 5 opgenomen bedrag geldt als een administratieve drempel om aanvragen voor relatief kleine voorzieningen te voorkomen. Het vermijdt bureaucratie.

Het bedrag voor verhuiskosten is een forfaitaire bedrag. Er hoeven geen bewijsstukken te worden ingediend. Indien besloten wordt om niet te verhuizen kan het bedrag van verhuiskosten gebruikt worden voor de aanpassing van de woning.

Artikel 7 Rolstoelvoorzieningen.

De maatwerkvoorziening op het gebied van rolstoelen kan bestaan uit een voorziening in natura of in de vorm van een Pgb voor de aanschaf van een rolstoel, het onderhoud, reparaties en accessoires. Daarnaast is er de mogelijkheid een voorziening te verstrekken

voor het volgen van een training, mede in het kader van de verkeersveiligheid. Uiteraard dient ten aanzien van deze voorzieningen de noodzaak vast te staan en moet het gaan om de goedkoopst adequate voorziening. Onderhoudskosten die het gevolg zijn van oneigenlijk gebruik van en door de gebruiker aangebrachte modificaties aan de rolstoel komen niet voor vergoeding in aanmerking.

De vaststelling van het persoonsgebonden budget voor rolstoelvoorzieningen geschiedt als volgt:

1. Bij een eenvoudige (standaard) voorziening met een kostprijs van minder dan € 1000,- wordt het budget bepaald aan de hand van het bruto bedrag van de betreffende voorziening zoals opgenomen in het assortiment van de gemeentelijke leverancier van hulpmiddelen. Op dit bedrag wordt een korting van 10% in mindering gebracht. Het restantbedrag wordt verhoogd met de wettelijk verschuldigde BTW en een bedrag voor de kosten van verzekering, reparatie en onderhoud.
2. Bij een standaard voorziening boven € 1000,- wordt het budget bepaald zoals opgenomen onder 1. maar wordt tevens een offerte aan de aanvrager van de voorziening gevraagd van de kostprijs van de aan te schaffen voorziening. Na toetsing van de offerte wordt het bedrag van de goedkoopst compenserende voorziening toegekend; 90% van de bruto kostprijs van de voorziening uit het kernassortiment zoals genoemd onder a. dan wel de werkelijke kostprijs indien deze lager is.
3. Bij een complexe voorziening wordt het budget bepaald door het opvragen van een modelofferte bij de vaste leverancier van de gemeente waarbij wordt uitgegaan van de brutoprijs van de geselecteerde voorziening, inclusief de gespecificeerde prijs voor individuele aanpassingen. Dit bedrag wordt verminderd met 10% korting en verhoogd met BTW en een bedrag voor kosten van onderhoud, reparatie en verzekeringen. Het uiteindelijke bedrag (het referentie persoonsgebonden budget) levert het maximaal te verstrekken Pgb op. Het referentie Pgb wordt afgezet tegen een door de aanvrager te verstrekken offerte van de gewenste voorziening waarna het bedrag van de goedkoopst compenserende voorziening als Pgb wordt verstrekt.
4. Per voorziening wordt een bedrag in het Pgb opgenomen voor de kosten van onderhoud, verzekering en reparatie.

De bijdrage (het bedrag) voor een sportrolstoel wordt uitsluitend als financiële tegemoetkoming verstrekt. De aanvrager dient de rolstoel voor dit bedrag zelf aan te schaffen en gedurende drie jaar te onderhouden en indien nodig te repareren. Een sportrolstoel kan worden verstrekt aan een cliënt, die zonder deze voorziening niet in staat is tot sportbeoefening. Als het gaat om professionele sportbeoefening wordt geen sportrolstoel verleend.

Artikel 8. Vervoersvoorzieningen.

Bij vervoer ligt het primaat bij het collectief systeem van aanvullend vervoer, eventueel in combinatie met andere vervoersvoorzieningen. De uitvoering van dit systeem is geregeld via het samenwerkingsverband collectief vervoer Zeeuws Vlaanderen. Per jaar kan maximaal 3.000 km worden gereisd. Bij een autoaanpassing moet de resterende gebruiksduur nog minimaal 10 jaar zijn.

De omvang van het persoonsgebonden budget voor vervoer per taxi of vervoer per rolstoeltaxi wordt als volgt vastgesteld: In de uitzonderlijke individuele gevallen waarbij deze voorziening noodzakelijk is, er is immers sprake van een vervoersbehoefte waarin niet kan worden voorzien door het collectief systeem van aanvullend vervoer, wordt bij een leverancier die wel kan voorzien in deze voorziening (vervoer per taxi of vervoer per

---

rolstoeltaxi), de prijs opgevraagd van de goedkoopst adequate voorziening. Het hiermee gemoede bedrag wordt betaalbaar gesteld in de vorm van een persoonsgebonden budget. Met het verstrekte persoonsgebonden budget kan de cliënt conform de in het programma van eisen gestelde vereisten vervolgens zelf in deze vervoersbehoefte voorzien.

Een cliënt komt niet toe aan een maatwerkvoorziening voor vervoer als er een voorziening is die passend en adequaat is. Het primaat ligt in dit geval bij het collectief systeem van aanvullend vervoer, eventueel in combinatie met andere vervoersvoorzieningen. Het samenwerkingsverband collectief vervoer Zeeuws-Vlaanderen, een gemeenschappelijke regeling van de gemeenten Terneuzen, Terneuzen en Sluis is uitvoerder van dit collectief vervoerssysteem.

De vaststelling van het persoonsgebonden budget voor de overige in artikel 8 lid 3 genoemde voorzieningen geschiedt, met in achtneming als volgt: Bij de op grond van de Europese aanbesteding Wmo-hulpmiddelen gecontracteerde leverancier, Welzorg, wordt op basis van een programma van eisen de catalogusprijs opgevraagd voor de goedkoopst adequate voorziening. Deze prijs, voor zover van toepassing verhoogd met een aanvullend bedrag voor onderhoud, gebruik, verzekeringen en reparatie wordt betaalbaar gesteld in de vorm van een persoonsgebonden budget. Tevens wordt bij genoemde leverancier, voor zover van toepassing, de gebruikelijke afschrijvingstermijn van een dergelijke vervoersvoorziening opgevraagd, want dit is immers de periode waarvoor, bij ongewijzigde (medische) omstandigheden van de cliënt, het persoonsgebonden budget wordt verstrekt. Met het verstrekte persoonsgebonden budget kan de cliënt conform de in het programma van eisen gestelde vereisten vervolgens zelf een vervoersvoorziening aanschaffen. De vergoeding voor een parkeervoorziening van een gehandicapten plaats blijft gehandhaafd (in natura basis)

Artikel 11. Beslissing college in gevallen waarin dit besluit niet voorziet.

Ten behoeve van onvoorziene omstandigheden is dit artikel opgenomen.